PLAATSELIJK NIEUWS

CUM LAUDE KARNAVALSCONCERT VAN 'DE MOEZIEK'

Van de eerste tot de laatste minuut, 3 1/2 uur lang, heeft de Kon. Harmonie St. Cecilia 1836 afgelopen zondag 1 februari in het Grensülle-paviljoen het meer dan 600-koppige publiek geamuseerd met haar nu al traditioneel geworden karnavalsconcert. Met net een superieur concoursresultaat op zak heeft de harmonie een veelzijdigheid gedemonstreerd die reikt van klassiek tot pop, van Böhmerwaldmusik tot American Dixy, van country tot Völser Sjlajer. Een bomvol paviljoen werd door de harmonie getracteerd op een programma waarin alle talent waar de moeziek zo rijk aan is voor het voetlicht werd gehaald. Door het programma begeleid door Heidi (Huub Zegers) en Peter (Marco Fröhling) deelden drie gerugnummerde dirigenten het 21 nummers tellende repertoire. Dirigent Gerard Sporken (nr. 1), arrangeur Hubert Deitz (nr. 2) en vice-dirigent Bruno Herff (nr. 3) maakten er een perfecte show van. Richard Strauss "Also sprach Zarathustra" was de serieuze ouverture van wat zou worden een karnavaleske "Moeziek-zitsong". Na de opzwepende en opwarmende Carmen Ouverture van George Bizet volgde de met enige vrijheid door Bruno Herff gearrangeerde compositie "Dichter und Bauer" met een verrassende zangsolo van 'Satchmo" Louis Armstrong (Henk van den Berg). En daarmee was de trend gezet: serieus musiceren met karnavaleske inslag. Heel passend en geheel op zijn plaats werd wijlen Heinz Quadvlieg door de Moeziek herdacht met "zijn" Fliegermarsch. Dat de Moeziek beschikt over uitstekende instrumentale solisten werd in het eerste gedeelte uitvoerig gedemonstreerd. In "Carnaval de Venice" soleerden Marco Gulpen (trompet) en John Mullenders (bariton) met escapaden die perfecte beheersing van het instrument vereisen. Arrangeur Hubert Deitz heeft voor eeuwig zijn stempel gedrukt op de sound van der Völser sjlajer. Opper-tieëkezenger Frans Schmetz zong de potpourri "Brusje, bros en brustersje", "Marietsebielsje" en "Kiek misj in de Poepielsjer kink" van achtereenvolgens Lambert Erven, Joep "Haan" Hermans en Hubert Renericken. Trombone-solist Fred Deitz zette samen met de harmonie "The Joker" in, een vraag en antwoord-spelletje tussen solist en orkest, de trombone op z'n best. Geheel passend bij hun herkomst, de Alm, en hun plaats als eerste klarinettisten eer aandoende, namen Heidi en Peter, Huub Zegers en Marco Fröhling, de "Klarinetten Muckl" voor hun rekening. Apotheose van het eerste gedeelte van het concert werd het door de drie dirigenten gedirigeerde "We are the champions", voor de Duitse bezoekers aan dit concert vrij vertaald als "Wir sind die Pilze". De twee secondant-dirigenten van dirigent Gerard Sporken toonden zich in hun wave met de sjaals ware Roda-supporters. Na de pauze gaf de Moeziek er allereerst blijk van hoe trots zij is op het grote aantal leerlingen dat doende is het musiceren onder de knie te krijgen en deel uit te gaan maken van de Jeugdharmonie en later de grote harmonie. Drie slagwerkleerlingen, net 4 maanden aan het werk, Sean van Horck, Marc Sparla en Kevin Heinrichs, gingen de Moeziek vooraf in, hoe kan het ook anders, "Et Trömmelsje". De Zugabe was het hart onder de riem, dat leerlingen zo hard nodig hebben om door te gaan. Het publiek voelde dit perfect aan en de drie straalden. Het tweede gedeelte van het concert zou het gedeelte van de zangsolisten worden. De harmonie toonde zich een uitstekend begeleidingsorkest voor andermaal een telg uit de Deitz-familie, Nicole van Weert-Deitz, in "I will survive". En het talrijke publiek stond versteld van het professionele gehalte van de soliste. Het repertoire bleef in dezelfde sfeer met "Killing me softly" en Freek de Jonge's "Leven na de dood", door voorzitter Jo Kern geactualiseerd tot "Leëve noa der doeëd" en "Jee leëve oane zaal". Een hartewens van klarinettist John Pelzer ging in vervulling toen hij, begeleid door het grote Moeziek-orkest, als zangsolist voor het voetlicht mocht met "zijn" "Banjo-man", in duet met Nicole van Weert-Deitz. Verdi's Slavenkoor uit Nabucco maakte vervolgens alle 600 kelen in het paviljoen los, slaven van een harmonie die zo stilaan iedereen in haar macht had. Componist-tekstschrijver "Klös" Vanweersch werd uitgenodigd zijn sjlajer "Völser sjtoolts" zelf ten gehore te brengen en massaal werd uiting gegeven aan een gezond stuk chauvinisme. De harmonie heeft in haar historie zo menig prins voortgebracht. Oud-prins Henk I Van den Berg voorzag het Kölsche "Einmal Prinz zu sin" van een eigen Völser variant. En hij kan het weten! Prins Marinus I werd op de bühne uitgenodigd door Heidi: "Schau mir in die Augen". En daarmee was tevens het sein gegeven voor een massale polonaise op de muziek van de polonaise-kraker van Joep Baltus "Der Aujus". Dissonant in het tot op dat moment van het ene hoogtepunt in het andere rollende concert was het optreden van de Akense stadsprins Hubert de zoveelste. Hij getuigde van een humor van een wel erg laag niveau. Überheblichkeit van de grote Stadt ten opzichte van de kleinere aangrenzende plaats en een slechte gast, bij wie een beetje meer bescheidenheid meer gepast zou zijn geweest. Een storende factor in datgene wat tot dan toe een louter Völser aangelegenheid was. Het getuigt van de klasse van de harmonie, dat zij in het afsluitende "Hootenanny" niet alleen alle instrumentengroepen nog eens liet schitteren, maar ook door een spetterende uitvoering het hele paviljoen terug in de juiste stemming bracht. Het staande "Vols pakt oes" (Lambert Erven-Leo Ketelaars) en de daaropvolgende staande ovatie voor de Moeziek vormden een waardige afsluiting van een onvergetelijke namiddag. "Der Sjlappe Kroam" nam het stokje over en hield het publiek in de juiste stemming tot in de late uurtjes. Dat sommige harmonieleden zich spontaan aansloten, was het tastbare bewijs, dat zij niet alleen het publiek maar ook zichzelf in de juiste sjtiemmoeng hadden gebracht. Het Karnavalsconcert van de Kon. Harmonie is niet meer weg te denken uit de jaarlijkse karnavals-aktiviteitenkalender. Hopenlijk maakt dit verslag appetit voor volgend jaar.